

Aandsfrænder.

„Politiken“ bragte i Dag et Referat af Borgernes Raad, hvor Spørgsmaalet om at vælge en Kvinde ind i Kommissionen for den ny Pigeskole i Dronningens Gade var paa Dagsordenen. Sagen havde været behandlet i et tidligere Møde og — efter hvad der siges — givet Anledning til en livlig Debat, som endte med, at man vedtog en Udsættelse.

Af Forhandlingerne i Gaar ser man, at Spørgsmaalet igen var for, med Hr. Herman Trier som Indleder, og at Formanden, Hr. Kock, „ansaa det for tvivlsomt, om det var lovligt at ansætte en Kvinde,“ medens Borgmester Hansen „ansaa Spørgsmaalet for vanskeligt at besvare.“ Sagen henvistes til det lukkede Møde, hvor kun en halv Snes Medlemmer stemte for at vælge en Kvinde, hvorimod Dr. Ørum blev valgt.

Saa vidt Forhandlingerne i Gaar.

Maa man nu ikke spørge, om det virkelig er en Forsamling af civiliserede og oplyste Mænd i *Nutiden*, der har truffet denne Afgørelse, eller om det ikke snarere er en Forhandling, der har fundet Sted paa Fader Holbergs Tid, eller i det yndige kinesiske Folkefærd — hvem man jo næsten nødes til at betragte som Aandsfrænder, naar noget, med kinesiske Tilstande saa beslægtet, kan finde Sted hos os, som at der til Medlem af Kommissionen for en Pigeskole — med delvis kvindelige Lærere — kan være Tvivl om, at det er lovligt at vælge en Kvinde.

Lad os tænke os blot 20 Aar frem i Tiden, og lad os forudsætte, at nogen til den Tid læser en Beretning om dette Mødes Forhandling, hvad vilde de tænke? mon ikke: at vi endnu i vore Dage havde været bornerte, eller ogsaa meget bange for at følge med Tiden og dens berettigede Fordringer? Mon de ikke vilde trække stærkt paa Smilebaandet, som vi gør det undertiden af Holbergs Samtidige og deres sociale Opfattelse? Jo, jeg kan ikke tænke mig andet, og da muligvis ikke mange Kvinder læser Bladens Referater af Borgerrepræsentanternes Forhandling, synes jeg, at „Kvindebladet“ — medens det endnu er i Live — passende kunde meddele sine Læsere ovenstaaende, der dog vistnok fortjener at kendes inden for Kvindeverdenen — til behagelig Erindring og Overvejelse.

25. September 1894.

I. A.

En Opgave for Afholdsfolk.

Den store Del af dygtige og fremragende Personligheder, der i de senere Aar har sluttet sig til Afholdssagen, lader os formode, at Afholdssagen ikke i Længden kan blive staaende ved den negative Opgave: „rør ikke, smag ikke spirituøse Drikke“, thi hvor nødvendigt dette Arbejde end har været, saa er der en positiv Opgave, som nu trænger sig mere og mere ind paa Livet. Ja, et Drankerasyll, vil man svare. Ogsaa det vil have stor Betydning, om Afholdsfolkene kunde faa et saadant indrettet. Det er godt at bygge Hospitaler for de Syge, men det er bedre at kunne bevare Sundheden, saa Hospitalerne re overflødige. —

Hovedopgaven for Afholdsfolkene er derfor at finde en Drik, der fuldt ud erstatter

Øllet og Vinen og bliver baade en Læskedrik og en Sundhedsdrik uden det skadelige Alkohol.

Haveudstillingen i Trioli i disse Dage har peget hen imod en Mulighed.

Gartnerforeningen har haft Ære af sit Arbejde, de Resultater, der her forelaa, var ligefrem storartede, og ad Aare med forøgede Anstrengelser vil det give endnu smukkere Resultater.

Ikke dens Frugtvín er en Løsning, thi der er ikke stor Forskel paa den og udenlandsk Vin, i alt Fald er Priserne saaledes, at den ikke vil kunne erstatte Øllet. Men den Højde af Værdi og Godhed, som Dyrkingen er naaet til, siger mere. De Resultater, som Gartnerforeningen har indvundet, maa blive hver Mands Eje, saaledes at vore Haver paa Landet bliver en ganske anderledes Indtægtskilde, end de er i Øjeblikket. Al den Frugt, der nu tøndevís falder ned fra Træerne og gaar i Jorden som Gødning, maa samles op og kunne presses til Æblemost paa Tønder, som Familien Aaret rundt kan tappe af som Læskedrik og Sundhedsdrik. Med andre Ord, vi maa kunne finde en Drik, der kan træde i Øllets Sted i Billighed og Godhed.

Det er en almindelig kendt Sag, at man kan helbrede Drankere med Æbler; der findes i Frugten en Lægedom og et nervestyrkende Middel, som erstatter det stimulerende, som Vin, Brændevin og Bajerskøl indeholder.

Her ligger en stor Opgave for Afholdsfolkene.

Lad Afholdsforeninger udsætte en Præmie for Opfindelsen af en Æbledrik eller en saa billig Frugtvín, at den gaar ned i Pris med det bajerske Øl, og hvis Tilberedelse bliver saa simpel, at enhver Bondekone paa Landet kan lave den. Naar vi har fundet denne Lykkedrik, presset af vore egne Havefrugter her hjemme, lønner Afholdsfolkene en Mand eller Kvinde — eller flere — til at rejse rundt i Landet paa alle Gaarde eller hvor man ønsker det og give gratis Hjælp og Anvisning til Drikkens Tilberedelse. Det skulde ikke være blot en Spekulant eller en Reklamemager, der tog Opfindelsen, men denne skulde blive hver Mands Eje. — Kvinderne maa her ikke mindst bryde deres Hoveder med denne store Samfundsopgave.

J. B.

Kvindelig Fremskridtsforening.

Naar Vinteren nærmer sig, saa kommer den Tid, da der føles Trang til Selskabsliv og hyggelige Aftener. Mange føler dog Trang til noget mere, end hvad de almindelige Familielskaber byder, og gaar derfor til Møder.

Det er dog for største Delen Mænd, der søger politiske Møder eller Fag- og Industri-møder. Kvindernes hele huslige Liv og Mangel paa kommunal og politisk Stemmeret gør, at de ikke deltager med samme Interesse som Mænd i politiske Møder, men snarere sætter Pris paa Møder, hvor de kan faa Oplysning om sociale Spørgsmaal, der vedrører deres egen Sag, og tillige foretrækker de Møder, som har mere af den selskabelige Karakter i sig.

Der findes derfor næppe nogen Forening, der har mere Krav paa Kvinders Opmærksomhed, end Kvindelig Fremskridtsforening,

der ikke alene ved sine oplysende Foredrag har stor Interesse, men ogsaa ved sine selskabelige Møder og Diskussionsmøder virker i høj Grad gavnlig og fornøjelig.

Hver Fredag holder Foreningen Møde i sit smukke Lokale, Østergade 15, og Kontingentet er kun 2 Kr. aarlig.

Den fjerde Fredag i hver Maaned oplæses moderne Kvindedramaer af Hr. Scenestruktør Neergaard. Til disse Oplæsninger kan de, der ikke ønsker at være Medlem, løse særskilt Billet til 8 Oplæsninger for 1 Kr. 50 Øre.

Indmeldelser modtages og videre Oplæsninger kan faas hos Fru Johanne Meyer, Naboløs 4.

Fredagen den 5. Oktober afholdes Medlemsmøde.

Fredagen den 12. Oktober vil Hr. Vekslerer Lamm tale om „Arbejderbevægelsen i England i vort Aarhundrede“. (Se omstaaende Avertissement.)

Ansaret?

(Nylænde.)

Jeg sad en Aften og talte med en yngre Mand, han er Læge, Samtalen faldt, som saa ofte, paa Temaet: Venskab og Kærlighed. Efter at have talt frem og tilbage en Stund, siger jeg: „Tror Du det muligt for to unge Mennesker, Mand og Kvinde, der gensidigt følger sig tiltrukket af hinanden, at holde den skarpe Grænse, der skiller mellem Venskab og Kærlighed; tror Du ikke, at det ene let vilde glide over i det andet, og at man først vil opdage Overgangen, naar Forandringen allerede er sket?“ „Som Regel tror jeg nok, det vil gaa, som Du siger,“ svarede han, „men hvad jeg tror, er værre, naar først Kærlighed er kommet ind i et tidligere Venskabsforhold, det er at bevare Forholdet saaledes, at Kærligheden kun knytter Hjerterne tættere sammen, forædler Venskabet og for det Tilfælde, at begges eller den enes Forhold for øvrigt umuliggør en ægteskabelig Forbindelse, at den da holdes indenfor, hvad vi hos os anser for Ærbarhedens Grænser. Jeg skal anføre et Eksempel: En af mine Venner kom meget i et Hus, hvor der var en ung, elskværdig Frue; de blev først Venner, men — inden de vidste et Ord af det, var de midt oppe i en Kærlighedshistorie. Den unge Frues Mand var fraværende, disse to var daglig sammen, jeg saa i en 14 Dage intet til min Ven; men pludselig kommer han til mig en Dag og siger, da jeg spørger efter hans Flamme: „Aa, det er gaaet den forkerte Vej, i Dag har jeg endelig løsrevet mig, de sidste 8 Dage har været væmmelige.“ Efter en Stunds Samtale fik jeg ud af ham, at de i den korte Tid havde løbet Linen helt ud; efter et Par Dage følte han, at ikke blot Kærligheden, men ogsaa Venskabet var gaaet i Stykker for ham, og han kom der aldrig mere. Jeg mener nu, at hvis de, den Gang det gik op for dem, at de holdt af hinanden, havde sat en Grænse — saa langt og ikke længer — og de havde holdt den, havde Kærligheden for dem begge kunnet blive et lykkeligt Moment i deres Liv, for hende, da hun ikke elskede sin Mand, og for ham, fordi han i en brav Kvindes Haand kunde blive til noget; i Stedet er det, i alt Fald for ham, kun blevet